

kan løse sine opgaver over for både akut bolig-søgende og afviste personer på ventelisten, idet behovet for anvisning af anden passende bolig modsvares af en mulighed for forhøjet anvisningsret.

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, at kommunen – såfremt den ikke har haft mulighed for at anvise en anden passende bolig inden for 6 måneder, fordi kommunen ikke har haft passende boliger til rådighed, eller på grund af kommunens varetagelse af påtrængende boligsociale opgaver over for boligsøgende med akut boligbehov - anviser en passende bolig hurtigst muligt herefter.

Det fremgår endelig af bemærkningerne, at anvisning af bolig til en afvist boligsøgende med et akut boligbehov hører under kommunens sædvanlige boligsociale forpligtelser.

For så vidt angår mulighederne for at klage over manglende anvisning kan oplyses følgende:

Kommunale myndigheder står ikke i noget almindeligt underordningsforhold til andre myndigheder, og rekursordninger i forhold til kommunale myndigheder eksisterer således ikke i kraft af et almindeligt over-underordningsforhold, men kræver særlig lovhjemmel. Socialministeriet har oplyst, at en sådan særlig hjemmel ikke findes i lov om almene boliger samt støttede

private andelsboliger mv., hvormed der ikke er administrativ rekurs i disse sager.

Der er mulighed for at rette henvendelse til statsamtmanden vedrørende en kommunalbestyrelses dispositioner eller undladelser, jf. lov om kommuners styrelse kapitel 6. Statsamtmanden fører tilsyn med kommunerne og kan udtale sig om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser. Statsamtmanden kan bl.a. pålægge medlemmer af kommunalbestyrelsen tvangsbøder for undladelse af udførelse af en foranstaltning, som den efter lovgivningen har pligt til at udføre, og kan anlægge anerkendelsesøgsmål mod en kommunalbestyrelse, der har undladt at udføre en foranstaltning, som den efter lovgivningen har pligt til at udføre.

Herudover kan klager over kommunalbestyrelsens sagsbehandling indgives til Folketingets Ombudsmand, jf. § 13 i lov om Folketingets Ombudsmand. Endvidere er der almindelig prøvesesadgang for domstolene i medfør af grundlovens § 63.

Offentlige myndigheder kan efter omstændighederne pådrage sig erstatningsansvar, hvis myndigheden begår fejl i forbindelse med sagsbehandling. Et sådant erstatningsansvar forudsætter, at der er begået en ansvarspådragende fejl fra myndighedens side, og at den, der har rejst krav om erstatning, har lidt et økonomisk tab som følge af myndighedens fejl.«